

Amsterdam Studies

The Truth, the Whole Truth, and nothing but the Truth

Amsterdam Studies is a multi-lingual Internet forum for analyses on political, economic and cultural developments in Europe.

ISSN 1873-3042

Editor-in-chief: László Marác

Internet: www.federatio.org/amsterdamstudies.html

Email: lkmaracz@orange.nl

Tóth Miklós: Szlovákia, ún. Beneš-dekrétumok

Issue #38.

9 October 2007

FORDÍTÁS HOLLANDBÓL

HOLLANDIAI MAGYAR SZÖVETSÉG

Postafiók 178, 3500 AD Utrecht

J.P. Balkenende miniszterelnök és M.J.M. Verhagen, külügyminiszter
Őexcellenciájának és Őexcellenciájának
Hága Hága

Hága, 2007. szeptember 25.

Miniszter Urak!

Tárgy: Szlovákia, ú.n. Beneš-dekrétumok

Mély sajnálattal és nagy ellenérzésekkel hívjuk fel az Önök figyelmét a következőkre.

Amint ismert, s amint a holland sajtóban is említést nyert, a szlovák parlament a közelmúltban az 1945-ből való ú.n. Beneš-dekrétumokat újra megerősítette. Ezek a 'dekrétumok' az akkori Csehszlovákiában az időkét nagy német (Csehországban és Szlovákiában) és a (Szlovákiában) szintén nagy magyar kisebbség ellen irányultak. A dekrétumok, amelyeknek – ahogy a nevükből is kitűnik – semmi közük sem volt bármiféle demokratikus határozathozatalhoz, a magyarokat Szlovákiában másodrangú állampolgároknak bélyegezték meg, akiknek kifejezetten kevesebb joguk volt mint másoknak. Ezen dekrétumok alapján 150.000 magyart űztek ki Szlovákiából (akik közül néhányan 1956-ban Hollandiába jöttek). Eltekintve attól, hogy ezek a 'dekrétumok' kezdettől fogva erkölcsileg helytelenek és elfogadhatatlanok voltak, ezeknek a megerősítése 2007-ben – midőn Szlovákia az Európai Unió részét képezi – az európai normák szerint jelenleg érvényes emberi jogok demonstratív megsértését jelentik, amely normák minden állampolgárnak az egyenlőségét alapelveként tekintik. Ezen tettet a jelenleg érvényes normák szerint kell megítélni. A szlovák parlament (azaz annak a többsége) a nagy magyar kisebbséget (800.000 lélek) az egész világ szemeláttára kőkeményen újra meg akarja alázni és ebben a sötét akcióban, inszINUÁLÓ utalással 1945-re, valamennyiünket Európában cinkosává akar tenni. Jelenleg azonban 2007-ben élünk, mégpedig Európában. Ez a parlamenti határozat kihívás valamennyiünkkel szemben hogy megnézzék, lehet-e bennünket az orrunknál fogva vezetni és hogy hajlandók vagyunk-e síkra szállni alapvető elveinkért és erkölcsi értékeinkért. Ezeket a dekrétumokat a kisebbségek – a magyarok – elleni mértéktelen gyűlölettől sugallva hozták, amely gyűlöletet a kormányok maguk magyaráztak bele az emberek fejébe, s amint a példa mutatja, ezt teszik most is.

A 'dekrétumoknak' 2007-ben újonnan való kérdő módon való 'megerősítése' azoknak a szántszándékos arculütését jelenti, akik az emberi jogokat tisztelni kívánják és a népeknek emberi módon való együttélését fontosnak tartják. Ez Európának mint egésznek az arculcsapása. Ez újra aláhúzza a jelenlegi szlovák kormány faji jellegű fasisztoid mentalitását, amely kormány az utóbbi években magyarellenes kirobbanásokban éli ki magát, méghozzá olyan módon és olyan kifejezésekkel, amelyeket mi csak az előző évszázad harmincas éveiből ismertünk. Most a parlament, az ország legmagasabb alkotmányos szerve nyilatkozott ilyen módon. Most aztán ez valamennyiünket érint. Elfogadható ez Európában?

Azért is hívjuk fel az Önök figyelmét erre a parlamenti határozatra, mert Szlovákia majdnem ezzel egyidejűleg kijelentette, hogy kész Hollandia oldalán ténylegesen résztvenni az uruzgani/afganisztáni akciókban. A szlovákiai helyzet és mentalitás ismeretében számunkra világos, hogy itt egy jól átgondolt 'kozmetikus' politikai manőverről

van szó, amellyel a szlovák kormány Hollandiát veszélyes erkölcsi és politikai csapdába próbálja csalni. Ha ugyanis a holland kormány ebbe az ajánlatba beleegyeznék, míg ugyanakkor ugyanez a kormány az emberi jogok ezen hangzatos megsértése ellen nem emelné fel a szavát, a jelenlegi szlovák kormány (és vele a szlovák ultranacionalisták) a markába röhögne. Hiszen ők 'szalonképessé' válnának s nem utolsósorban Hollandia segítségével – egy olyan ország segítségével, amelynek Közép Európában történelmi okokból nagy erkölcsi hitele van -, azaz az Európai Unió egyik alapító országa segítségével. Hollandia az esetben az emberi jogokat 'kicsérlné' az afganisztáni jelentéktelen 'segítségért'. Ezen esetben hagynánk magunkat kihasználni, és azáltal cinkosokká válnánk egy átlátszó politikai akcióban, amelyet minden bizonnyal nem akarunk. Itt, Hollandiában ez a fajta gondolkodás lényegidegen. Ez azonban nem így van Szlovákiában és a környező államokban. Tekintettel a szlovák belpolitika látóhatárára – amely ott elsőrendű fontosságú – ezt a tényt szemügyre kell vennünk. Hollandiából nézve úgy tűnik, hogy e két probléma messze van egymástól. Szlovákia számára e kettő összetartozik. Ha Hollandia erre a lépésre hajlandó, akkor Hollandia saját magának, az Európai Uniónak, az Európa Tanácsnak és a NATO-nak komoly erkölcsi kárt okoz. Ezt lehetetlennek tartjuk.

Kérjük a Miniszter Urakat, hogy tiltakozzanak Szlovákia fentemlített fellépése ellen, mégpedig mind ennél az országnál mind az Európai Unióban és kérjük, hogy Szlovákia katonai 'segítségét' – annak ellenére, hogy annak látszólag talán van néhány, egyébként nagyon csekély, pozitív oldala – tartsák távol maguktól. Ez az a pillanat, amikor Szlovákia végülis bebizonyíthatja, hogy hol áll: az igazi Európán belül vagy azon kívül. Európa mindenképp erkölcsi egység, amelynek olyanfajta viselkedést, mint amelyet Szlovákia felmutatott, félreérthetetlenül és keményen el kell utasítania. Erről nem lehet alkudozni.

Itt még helyénvaló egy nemzetközi jogi széljegyzet. A versaillesi békeszerződések után, ezen esetben az 1920-as Trianoni szerződés után, az első világháború 'győztesei' – azaz Anglia, Franciaország és a többi ország között egyrészt és azok között az országok között, amelyek az akkori Magyarországból darabokat kaptak (annak 2/3 részét) nagy magyar kisebbségekkel, másrészt, mint Csehszlovákia, Jugoszlávia és Románia (amelyek közül az első kettő ma nem is létezik már). Ezeknek a szerződéseknek az volt a céljuk, hogy a kisebbségek jogait biztosítsák. Ezek mint nagyon gyenge sebtapaszkok szolgáltak az okozott drámákra. Hollandia nem szerepelt ezen szerződések aláírói között, mivel az első világháborúban semleges volt. Magyarország is ezen szerződésekön kívül állt! A drámák okozói, azaz az említett akkori nagyhatalmak ezáltal felelősségüket, legalábbis formálisan, elfogadták. 1947-ben a párizsi békeszerződésekben ezeket a már magukban is gyenge biztosítékokat a kisebbségek számára törölték. Ennek a következményeit a magyar kisebbségekre látjuk ma és a jövőben Közép-Európában Szlovákiában, Ukrajnában, Romániában és Szerbiában. Az erkölcsi felelőséget azonban nem lehet eltörölni. Az erkölcsi felelősség megmarad.

Tekintettel ennek az ügynek a fontosságára, benne Hollandia különleges helyzetére s tekintettel arra, hogy ennek az ügynek minden részlete nyilvánosságra került, kényszerítve látjuk magunkat arra, hogy – ellentétben a 'csendes diplomácia' általunk általában gyakorolt szokásos módszerével – e levelet nyilvánosságra hozzuk. Ezt kedvünk ellenére tesszük, de ennek a szükségességét az adott körülmények között – a holland és az európai politika morális hígiénája érdekében – elkerülhetetlennek tartjuk.

Kiváló tisztelettel:

a Hollandiai Magyar Szövetség, Alapítvány vezetősége

Dr. Tóth Miklós, titkár